

εἰς σελίδα τοῦ ἔργου τοῦ συγγραφέως, ἐνῷ ἡ παραπομπή του εἰς τὸν «Νέον Ἑλληνομνήμονα» τοῦ Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ εἶναι ἐσφαλμένη. Κατὰ τὸν Μ. ΓΕΔΕΩΝ, *Προικόνησος*, Κωνσταντινούπολις 1895, σελ. 51, ἑκατὸν πενήντα ἀσπρα ἰσοδυνάμουν πρὸς 4 φιορίνια καὶ κάτι, κατὰ τὸν αὐτὸν δέ, *"Ἐγγραφοι λίθοι καὶ κεράμια*, Κωνσταντινούπολις 1893, σελ. οὐθ', 1775 ἀσπρα ἰσοδυνάμουν πρὸς 120 φράγκα τῆς ἐποχῆς, καθ' ἥν ἔγραφε. Τέλος, κατὰ τὸν Ν. ΠΟΛΙΤΗΝ, *Παροιμίαι*, 1, *"Ἀθῆναι* 1899, σελ. 291, τὸ ἀσπρον ἵτο ἵσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ παρᾶ ἡ τὸ $\frac{1}{120}$ τοῦ γροσίου. Περὶ τοῦ ὅτι τὸ γρόσι εἶχε 120 ἀσπρα βλέπε καὶ Σ. ΛΑΜΠΡΟΝ, ἐν *Νέῳ Ἑλληνομνήμονι* 7, 1910, σελ. 189, 261, τοῦ ἔτους 1641.

“Οπως καὶ εἰς τὰς διμολογίας 15, 17, 18, 19, 20, ἐν τῷ παρόντι προθεσμίᾳ ἀποδόσεως τοῦ δανείου δὲν ὀρίζεται. Συμφωνεῖται μάλιστα ὅτι δι Γρυπάρης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὸ ἐδικό του δποτεδήποτε (δψόποτε, στίχ. 12).

Τὴν 5 Ὁκτωβρίου 1783, ἥτοι τρία περίπου ἔτη μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, δ ὀφειλέτης, μεταβὰς παρὰ τῷ δανειστῇ ἵνα καταβάλῃ 67 ρεάλια ἐναντὶ τοῦ χρέους, ἐλογαριάσθη μετ' αὐτοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ λογαριασμοῦ σημειοῦται εἰς τὴν δευτέραν σελίδα δι' ἄλλης χειρός, πιθανῶς τοῦ ἴδιου Γρυπάρη. Κατὰ τὸν γενόμενον λογαριασμὸν εὑρέθη δι Γκαραβελίου ὀφείλων μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης διὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ κατάστιχα ρεάλια 74:14. Τὶ νοεῖται δμως διὰ τοῦ κατάστιχα δὲν δύναμαι ν' ἀντιληφθῶ. Πάντως δι τόκος ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς, προστιθέμενος εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν 47:20, ὅπερ ἐδανείσθη δι Γκαραβελίου, δὲν ἀποδίδει ἀθροισμα 74:14. *"Ἄρα τὸ κατάστιχον εἶναι τι ἐπὶ πλέον. Μήπως σημαίνει ἀνατοκισμόν;* Ο ὀφειλέτης κατέβαλεν ἐναντὶ 67, ὅπερ ποσὸν ἀφαιρούμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 74:14 ἀφίνει ὑπόλοιπον 07:14 εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου. Ταῦτα δ' ἀκοιβῶς πάντα σημειοῦνται εἰς τὴν δευτέραν σελίδα. *"Ως πρὸς τὸν λόγον, δι' ὃν συμβαίνει τοῦτο βλέπε 16 καὶ 54.*

1 = 1780: ἀργούστον: I: σίφρος

2 = τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὸ ὀφίκιον τῆς καν-
3 τζιλαρίας δι κὺρο γιώργης θοδωρῆ καραβε-
4 λίον δμοῦ καὶ ἡ συμβία του ἡ φλονφέζα καὶ
5 δμολογοῦν δι τὸ ἔλαβον χειροδοτῶς ἀπὸ τὸν σιδὸν
6 ἀντώνιον νικολάκη γρυπάρη γρόσια το-
7 ν ἀριθμὸν σαράντα ἑφτὰ καὶ μισὸν ἥτοι 47:20
8 σίγουρα τῆς γῆς μὲ τὸ διάφορό τους τὰ δέκα ἔντε-
9 κα τὸν καθέκαστον χρόνο καὶ διὰ σιγον-
10 φητὰ τῶν αὐτῶν ρεαλίων τοῦ διπλιγάρονν
11 τὸ χωράφι εἰς τοῦ μουγγοῦ καθὼς εὑρίσκεται
12 καὶ δψόποτε ἥθελε γυρέψει διὰδρόμῳ

- οης τὸ ἐδικό του καὶ δὲν ἥθελε ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώ-
ση νὰ ἔχῃ ἄδεια νὰ πιάνῃ τὸ αὐτὸ δωράφι
νὰ πλερώνεται τόσον τὸ κεφάλαιον ὥσπερ καὶ
τὸ δεδουλευμένον διάφορον. ὅθεν διὰ κάθε
καιροῦ ἔνδειξιν παρακαλεῖ νὰ τὸ ὑπογρά-
ψουν καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν
παπαδημήτριος ράφος μαρτυρῶ
μαρωλίδος παλαιόχαλας μαρτυρῶ

1^η X. 21 Ἰωάννης μάτζης παρα-
22 κληθεὶς ἔγραψα καὶ
23 σῦντος μαρτυρῶ

είς τὴν 2αν σελίδα

1 1783 : ὀκτωμβρίου 5 :

Verso

- 5^η X. 1 διολογία τοῦ γεώρ-
2 γη θοδωρῆ καραβε-
3 λίου διὰ εἰ 47 : 20

56

·Ομολογία τοῦ Ἀντωνάκη Νικολάου Γρυπάρη

Χάρτης δίφυλλος

0.222×0.160

1785, Ιουλίου 25

Σίφνος

‘Ο σιδόρ ‘Αντωνάκης Νικολάου Γρυπάρης δανείζεται ἀπὸ τὸ Ἱερὸν μοναστήριον τῆς Κυρίας Βρυσιανῆς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων γροσίων, διὰ τὰ ὅποια ὑπόσχεται νὰ καταβάλῃ, ἐφ’ ὅσον χρόνον κρατεῖ ταῦτα εἰς χεῖρας τον, τόκον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως. Διὸ ὁ συνετάχθη τὸ παρόν, τὸ ὅποιον, ὑπογεγραμμένον ἴδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ὄφειλέτου καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, πιραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου τῆς δανειστρίας μονῆς κὺρο Μακαρίου πρὸς ἀσφάλειαν. Διευκρινεῖται ὅτι τὸ δανειζόμενον ποσὸν προέρχεται ἐξ ἐκποιήσεως πραγμάτων ἐκ τοῦ Ἱεροῦ μοναστηρίου, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἄγιον Κυζίκου κύρο Αγάπιον Γρυπάρην.